

[Udenrigsministeren.]

men først og fremmest til at lette trykket på den hjemmehørende befolkning i Sydslesvig og derved formindske faren for en infiltration af hjemstavnsfremmede elementer.

Samtidig instruerede udenrigsministeriet ambassadørerne i Paris og Washington om under en personlig henvendelse i det franske og det amerikanske udenrigsministerium at fremhæve, hvor megen vægt den danske regering lægger på spørgsmålet om en lettelse af flygtningetrykket i området umiddelbart syd for den danske grænse, og bede om de to regerings gode bistand til at opnå, at der af vedkommende administrationsgrene i Tyskland blev taget et særligt hensyn til Sydslesvig ved gennemførelsen af den plan om fordelingen af flygtninge i Vesttyskland, om hvilken der blev forhandlet.

Den 13. juni instruerede jeg yderligere ambassadørerne i London, Paris og Washington om at rette en ny henvendelse til de tre stormagtsregeringer og fremhæve Danmarks store interesse i flygtningespørgsmålets snarlige løsning. Jeg bad dem udtale, at flygtningene betød en overvældende byrde, der nu på femte år er lagt på befolkningen i Sydslesvig, og at det desuden måtte tages i betragtning, at der i Sydslesvig i århundreder har været ført og stadig føres en national kappestrid mellem dansk og tysk kultur, og at tilkomsten af de mange flygtninge har givet den tysksindede del af befolkningen en overvældende og unaturlig forøgelse, idet befolkningens sammensætning er ganske ændret til skade for det danske element. Videre bad jeg dem fremhæve, at jo længere tid der går, inden flygtningene fjernes, desto mere præjudiceres stillingen til skade for den dansksindede befolkningsdel.

Jeg mindede endvidere om, at den omstændighed, at balanceforholdet i de til Danmark grænsende egne således forstyrres, må give den danske regering grund til den største bekymring. Et af tyske flygtninge overbefolket Sydslesvig rummer fare for at fremkalde et uønskeligt og farligt spændingsforhold ved grænsen og udgør derfor en potentiel trusel mod Danmarks sikkerhed og derigennem mod freden i Europa.

Fremdeles udtalte jeg, at den danske regering fandt det meget ønskeligt, at en væsentlig del, så mange som muligt, af de flygtninge, der fjernes fra Slesvig-Holsten, tages fra Sydslesvig, og at flytningen gennemføres på en sådan måde, at der tages det størst mulige hensyn til at lette trykket

på den hjemmehørende befolkning, i hvis hjem flygtningene for en stor del er indkvarteret. Herved ville også faren for en infiltration formindskes. Endelig understregede jeg igen, at regeringen fandt det meget ønskeligt, at de opnåede resultater ikke blev forskertset derved, at der blev givet andre flygtninge adgang til at tage ophold i Sydslesvig.

Disse henvendelser har fået en velvillig modtagelse, og både i Paris og i Washington har man ligesom i London udtalt, at man fuldtud forstår de danske synspunkter, selvom man ikke har lagt skjul på de overordentlig store vanskeligheder, som er knyttet til en løsning af flygtningespørgsmålet.

På det nordiske udenrigsministermøde i København den 12. og 13. september drøftede vi på mit forslag også spørgsmålet om støtte fra de andre nordiske lande til den danske regerings bestræbelser for at lette flygtningetrykket i Sydslesvig. Tanken herom blev som bekendt fremsat af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft på et offentligt møde i Roskilde, og kort efter sendte udenrigsministeriet en instruktion derom til vore udsendinge i de tre andre nordiske lande. Det ærede medlem har antydnet, at jeg i denne sag først har handlet efter at have tænkt mig om. Det ærede medlem, der jo beskæftiger sig meget med udenrigspolitiske spørgsmål, har alle forudsætninger for at forstå, at anliggender af denne karakter kræver omtanke og forberedelse, hvis der skal være udsigt til et godt resultat.

Mine nordiske kolleger svarede, at de intet havde imod mit forslag om at drøfte sagen på udenrigsministermødet i København, hvor der, som det fremgik af communiquéet fra mødet, blev konstateret enighed om, at en tilfredsstillende løsning af flygtningespørgsmålet er en fælles nordisk interesse, og hvor den svenske og den norske udenrigsminister og den islandske gesandt, der repræsenterede den islandske udenrigsminister, erklærede at ville foranledige, at spørgsmålet om formen for en sådan støtte blev taget op til snarlig overvejelse af regeringerne. Disse overvejelser er i fuld gang og vil antagelig snart sætte frugt i en fælles nordisk henvendelse.

Der er i Vesttyskland over 8 millioner flygtninge, og dette tal forøges stadig med nye østfra. Disse flygtninge udgør et vældigt befolkningsmæssigt og socialt problem, og folk, der kender sagen og arbejder med den, har gang på gang fremhævet de næsten uoverstigelige vanskeligheder, der er forbundet med dens løsning.

Af de 8 millioner flygtninge i Vesttyskland